

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Renátou Lukešovou ve věci žalobce: **RESUME - GRAPHICS spol. s r.o., IČ 40229343**, se sídlem Horymírova 828, 278 01 Kralupy nad Vltavou, zastoupeného JUDr. Klárou Veselou Samkovou, advokátkou se sídlem Španělská 6, 120 00 Praha 2, proti žalovanému: **L. Č., nar. [redacted]**, bytem [redacted], zastoupenému JUDr. Ivanem Hejdukem, advokátem se sídlem Oty Peška 343, 272 01 Kladno, **o splnění povinnosti vydat účetnictví,**

- I.** Žaloba s tím, že žalovaný je povinen vydat žalobkyni účetnictví žalobkyně za období od 1.9.2002 do 24.2.2007, zejména přijaté a vydané faktury, výdajové a příjmové doklady, účetní knihy, deníky, hlavní knihy, výkazy zisku a ztrát, rozvahy, interní doklady, záznamy o provedené inventarizaci majetku a závazků, vnitropodnikové směrnice, odpisové plány, personální agendu, a to vše v listinné i elektronické podobě do tří dnů od právní moci rozsudku, **se z a m í t á.**
- II.** Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Ivana Hejduka, advokáta, ve výši 14.112,-Kč a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 30.7.2008 domáhala po žalovaném splnění povinnosti vydat účetnictví žalobkyně s tvrzením, že žalovaný byl jednatelem žalobkyně (a je společníkem žalobkyně) a vykonával pro ni vedení účetnictví s ohledem na svou profesi účetního a daňového poradce. Žalovaný tedy pro žalobkyni tvořil ceníky, vystavoval veškeré účetní doklady, nakládal s finančními prostředky žalobkyně a konal další činnosti související s vedením účetnictví. Po té, co byl žalovaný dne 24.2.2007 odvolán z funkce jednatele žalobkyně byl žalobkyni vyzván k vydání veškerých účetních dokladů žalobkyně, což žalovaný odmítl, byť přiznal, že některé doklady má. Dále žalovaný má ve svém držení další interní doklady žalobkyně a to kompletní účetní knihy, deníky, hlavní knihy, záznamy o provedené inventarizaci majetků a závazků, personální agendu.

Žalovaný žalobní nárok žalobkyně neuznal, žádal zamítnutí žaloby v celém rozsahu a na svou obranu uvedl, že nikdy nebyl pověřen k vedení účetnictví žalobkyně, účetní doklady, které měl k dispozici žalobkyni předal prostřednictvím svého syna a pro žalobkyni konal pouze daňové poradenství. Dále uvedl, že věci jejichž vydání se žalobkyně domáhá nemá ve svém držení a žalobkyni žalobním petitem vyjádřený nárok je neurčitý.

Soud provedl dokazování všemi listinami, které účastníci předložili a navrhli (ust. § 120 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 115a o.s.ř.) Dále soud provedl důkazy výsledkem svědků navržených účastníky (ust. § 126 o.s.ř.). Účastníci neměli návrhy na provedení dalších důkazů (mimo níže uvedených návrhů žalobkyně, které soud nepřipustil) a to ani po poučení dle § 119a o.s.ř.. Potřeba provedení důkazů dalších v řízení najevo nevyšla (ust. § 120 odst. 3 věta první o.s.ř.), na základě důkazů provedených měl soud dostatek podkladů pro rozhodnutí.

Listinnými důkazy má soud za prokázaný tento skutkový děj:

Žalovaný je společníkem žalobkyně a byl jejím jednatelem (prokázáno: nesporná tvrzení stran, výpis z obchodního rejstříku). Žalovaný vykonával pro žalobkyni daňové poradenství a byl k tomuto žalobkyni zmocněn (prokázáno: plná moc ze dne 5.3.2001, nesporná tvrzení účastníků). Žalobkyně podala na žalovaného trestní oznámení, věc je řešena PČR OR Kladno pod č.j. ORKD-3592-36/TČ-2008-80 (nesporná tvrzení účastníků, záznam z trestního spisu). Žalovaný vrátil žalobkyni jím držené účetní doklady žalobkyni (prokázáno: vyjádření jednatele žalobkyně V [REDACTED] R [REDACTED], žalovaného, svědkyně L [REDACTED], svědek Č [REDACTED]).

Nejdříve se soud zabýval věcnou legitimací účastníků v tomto sporu a dospěl k závěru, že tato je dána, neboť žalobkyně tvrdí, že žalovaný má v detenci věci náležející žalobkyni a činí tedy zásah do vlastnického práva žalobkyně.

Dále soud řešil otázku posouzení typu žalobního nároku uplatněného žalobkyní. Žalobkyně má za to, že jde o žalobu na splnění povinnosti, nikoli o žalobu na vydání věci, když své stanovisko odůvodňuje tím, že se domáhá vydání elektronické podoby účetnictví, jinak elektronického souboru dat, který je nehmotné povahy. Dle žalobkyně účetnictví není věcí v právním smyslu a pokud ano je věcí hromadnou. Soud dospěl k závěru, že žalobní

návrh žalobkyně je žalobou na vydání věci, neboť není pochyb o tom, že jednotlivé části účetnictví požadované žalobkyní jsou věcmi movitými a konkrétními např. výdajové a příjmové doklady. Účetnictví jako takové jistě tvoří celek, ale podklady pro účetnictví jsou dokumenty v písemné podobě pro konkrétní případy a nelze přisvědčit tomu, že jde o věc hromadnou. Soud dodává, že pro žalobu na splnění povinnosti žalobkyně neprokázala uzavření smlouvy o vedení účetnictví mezi ní a žalovaným, která by zakládala žalobkyní tvrzené povinnosti pouze žalovanému. Za tohoto stavu věci by za řádné hospodaření žalobkyně v souladu s obchodním zákoníkem byli odpovědní oba jednatelé.

Žaloba na vydání věci podrobně upravuje občanský zákoník, který se v tomto případě použije podpůrně, neboť obchodní zákoník žalobu na vydání věci neupravuje. Dle § 126 odst.1 občanského zákoníku (dále jen o.z.) má vlastník právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje. Pro úspěšné uplatnění žalobního nároku na vydání věci musí žalobce splnit základní zákonné požadavky. **Především musí prokázat své vlastnické právo, či nejméně oprávněnou detenci k požadované věci a tím i existenci věci samotné.** Předmětem vydání může být pouze věc v právním slova smyslu, která musí být natolik **konkretizována**, aby mohla být odlišena od jiných, **protože každé soudem vydané rozhodnutí musí být vykonatelné. Dále žalobce musí prokázat, že požadované věci přešly do detence žalovaného.** Účetní doklady žalobkyně jsou jistě vlastnictvím žalobkyně, ale žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by veškeré jí tvrzené doklady a po žalovaném požadované doklady přešly do držení žalovaného. Žalobkyně ani neprokázala, že by vůbec existovaly doklady jí požadované po žalovaném jako např. inventarizace, podnikové směrnice, personální agenda a další. Bylo prokázáno, že žalovaný měl některé účetní doklady žalobkyně, když i podával za žalobkyni daňové přiznání. Nicméně žalovanému se podařilo prokázat, že žalobkyni vrátil účetní doklady. S ohledem na skutečnost, že žalobkyni se nepodařilo prokázat, v jakém konkrétním rozsahu měl žalovaný převzít účetní doklady žalobkyně k podání daňového přiznání a zda je fakticky převzal (nebylo jednoznačně prokázáno, že by v sídle žalobkyně účetní doklady nikdy nebyly), nemohl žalovaný prokazovat pozbytí držby (srovnej 28 Cdo 4178/2008). Žalobkyně byla opakovaně soudem vyzvána ke konkretizaci věci, jejichž vydání se domáhá a k navržení důkazů ke svému tvrzení, že žalovaný byl osobou povinnou vést účetnictví žalobkyně a má žalobkyní požadované účetní doklady v držení na adrese [REDAKCE]. Žalobkyně namítala, že je nespravedlivé po ní požadovat konkretizaci žalobního nároku a prokázání skutečnosti, že žalovaný má věci žalobkyní nárokované v držení. Soud pouze konstatuje, že je na rozhodnutí každé fyzické či právnické osoby, jakým způsobem bude řešit své nároky.

Soud nepřipustil žalobkyní navrhovaný důkaz dotazem na Finanční úřad v Kralupech nad Vltavou, neboť ze zjištění, kde bylo účetnictví žalobkyně v roce 2002, nelze určit, kde se účetní doklady žalobkyně nalézají v současné době. Dále soud nepřipustil žalobkyní navrhovaný důkaz a to připojením spisu PČR OŘ v Kladně a provedení znaleckého posudku z oboru účetnictví, neboť zjištění mělo směřovat k tomu, že část účetnictví žalobkyně chybí a znalecký posudek nemožnost rekonstrukce účetnictví a tím by byla prokázána i jeho nekompletnost. Jak shora uvedeno, za stavu řízení, kdy nebylo prokázáno, že žalovaný má ú v držení věci žalobou požadované, je nadbytečné prokazovat, že účetnictví žalobkyně je nekompletní, když tuto skutečnost navíc žalovaný ani nespornuje. Žalovaný ale tvrdí, že

požadované doklady nemá, vrátil je a navíc nebyl osobou se kterou by byla žalobkyní uzavřena smlouva o vedení účetnictví.

Na základě shora uvedených skutkových zjištění soud dospěl k závěru, že žalobě žalobkyně nelze vyhovět, neboť žalobkyně nesplnila základní požadavky práva na reivindikační žalobu.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 142 odst. 1 věta první o.s.ř., kdy procesně zcela úspěšnému žalovanému byla přiznána náhrada nákladů spojených se zastoupením advokátem ve výši 7.500,- Kč podle sazeb stanovených v ust. § 7 písm. f) vyhlášky č. 484/2000 Sb. paušálně pro řízení v jednom stupni (ust. § 151 odst. 2 věta první o.s.ř.) a ve výši šesti náhrad hotových výdajů po 300,- Kč (ust. § 151 odst. 2 věta druhá o.s.ř. ve spojení s ust. § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. s odkazem na její ust. § 11 odst. 1 písm. a) - převzetí zastoupení, písm. d) – 2x sepis podání, písm. g) – 3x účast při jednání), cestovní náhrada za 3 cesty Kladno-Praha-Kladno ve výši 1.359,-Kč (886,-/2x rok 2009/+473,-/rok 2008/), náhrada za promeškaný čas ve výši 1.200,-Kč (celkem 12 půlhodin) a s 19% DPH ve výši 2.253,- Kč. Celkové náklady žalovaného ve výši 14.112,- Kč byly přisouzeny v obecné pariční lhůtě (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.) a na zákonné platební místo (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání prostřednictvím zdejšího soudu, k Vrchnímu soudu v Praze, do 15 dnů ode dne jeho doručení.

Nesplní-li žalobce dobrovolně povinnost stanovenou tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/201 Sb.) u soudního exekutora.

V Praze dne 26. května 2009

JUDr. Renáta Lukešová, v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Veronika Janečková

